

функціонують, дають нам змогу перейти до розгляду їх практичного використання у питаннях формування та реалізації процесів логістизації на промислових підприємствах

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Амітан В.Н. Логістизація процесів в організаційно-економічних системах / В.Н. Амітан, Р.Р. Ларіна, В.Л. Пілюшенко . – Донецьк: ТОВ « Юго-Восток, Лтд», 2003. – 73 с.*
2. *Бауэрсокс Доналд Дж., Клосс Дейвид Дж. Логистика: Интегрированная цепь поставок: Пер. с англ. – М.: ЗАО «Олимп – Бизнес », 2001. – 640 с.*
3. *Короленко Н.В. Управління якістю логістичних процесів на підприємствах: інтегральна парадигма / Н. В. Короленко / Ефективна економіка. – 2013. — №11.*
4. *Комарницький І.М., Питуляк Н.С. Теоретичне обґрунтування організації логістики на підприємствах / І.М.Комарницький, Н.С. Питуляк // Регіональна економіка, 2007. – № 4. – С. 61-68.*
5. *Чорнописька, Н. В. Тенденції та перспективи ринку логістичних послуг в Україні / Н.В. Чорнописька, О.Є. Шандрівська // Вісник Національного університету "Львівська політехніка". Логістика. – 2012. – № 735. – С. 244–249.*

Гончарук Олег Романович,
Загурський Олександр Богданович, к.ю.н., доцент,
доцент кафедри гуманітарних та
фундаментальних дисциплін,

ГЕНЕЗА СТАНОВЛЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ МІГРАЦІЙНОЇ СЛУЖБИ ЯК СУБ'ЄКТА РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ МІГРАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

На сьогоднішній день формування державної міграційної політики в Україні, як і її інституційне забезпечення, все ще не завершено. Подолання проблем в міграційній сфері, використання позитивного потенціалу міграції потребують удосконалення національного міграційного законодавства, створення належних адміністративних органів з його виконання, розвитку міжнародного співробітництва у відповідній сфері.

Дослідження генези державної міграційної служби України історично сягає 1993 р., коли Кабінетом Міністрів України було затверджено "Положення про Міністерство України національностей та міграції". Міністерство брало участь у розробці та забезпеченні реалізації державної політики у сфері національних відносин та міграції [1].

Указом Президента від 26 листопада 1994 р. забезпечення реалізації державної політики у сфері міжнаціональних відносин, прав національних меншин, державної міграційної політики та державної політики щодо релігії та церкви було покладено на Міністерство України у справах національностей, міграції та культур як центральний орган державної виконавчої, підвідомчий Кабінету Міністрів України та [2].

В період 1996-1999 рр. суб'єктами реалізації міграційної політики були Міністерство України у справах національностей та міграції; Державний комітет України у справах національностей та міграції. Відповідно до Указів Президента України від 15 грудня 1999 р. "Про систему центральних органів виконавчої влади" та "Про зміни у структурі центральних органів виконавчої влади", Кабінетом Міністрів України було утворено у складі Міністерства юстиції Державний департамент у

справах національностей та міграції як урядовий орган державного управління. Держнацміграції очолював директор, який призначався на посаду та звільнявся з посади Кабінетом Міністрів України за поданням Міністра юстиції” [3-6].

До того ж, з метою удосконалення імміграційного контролю та запобігання незаконній міграції координацію роботи, яка пов’язана з незаконною міграцією, здійснювало МВС України. Як наслідок, в 2002 р. у складі МВС України було утворено Державний департамент у справах громадянства, імміграції та реєстрації фізичних осіб як урядовий орган державного управління. Департамент очолював директор, який призначався на посаду і звільнявся з посади Кабінетом Міністрів України за поданням Міністра внутрішніх справ України [7].

Указом Президента України від 13 вересня 2001 р. на базі Державного департаменту у справах національностей та міграції було утворено Державний комітет України у справах національностей та міграції, який був визначений як центральний орган виконавчої влади, який забезпечує реалізацію державної політики у сфері міжнародних відносин, прав національних меншин та української діаспори міграційних відносин. Держкомнацміграції очолює Голова, якого призначав на посаду Президент України за поданням Прем’єр-міністра України [8].

Д. В. Голобородько зауважує, що ”поряд з МВС, за різні напрямки реалізації міграційної політики відповідали МЗС, МОН, СБУ, Адміністрація державної прикордонної служби, Міністерство праці та соціальної політики, податкова адміністрація тощо. Наявність великої кількості керівних державних органів у цій сфері та відсутність їх належної взаємодії жодним чином не сприяло ефективному управлінню міграційними процесами” [9, с. 158].

У кінцевому підсумку, Постановою Кабінету Міністрів України від 24 червня 2009 р. № 643 було утворено Державну міграційну службу як центральний орган виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра внутрішніх справ [10]. Проте, у зв’язку з відсутністю належної правової та матеріально-технічної бази, ДМС було ліквідовано 7 липня 2010 р. В той же час, 9 грудня 2010 р. в результаті проведення оптимізації центральних органів виконавчої влади, було утворено Державну міграційну службу України, а 6 квітня 2011 р. затверджено відповідне Положення про неї. 20 серпня 2014 р. було затверджено нове Положення про Державну міграційну службу, в якому по-новому визначено правовий статус ДМС [11-13].

Таким чином, Державна міграційна служба України є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністра внутрішніх справ і який реалізує державну політику у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів. Державну міграційну службу очолює Голова, який призначається на посаду та звільняється з посади Кабінетом Міністрів України за поданням Прем’єр-міністра України, внесеним на підставі пропозицій Міністра внутрішніх справ.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Положення про Міністерство України у справах національностей та міграції [Електронний ресурс]. : постанова Кабінету Міністрів України від 26 черв. 1993 р. № 487 / Офіційний web-сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: <http://www.zakon2.rada.gov.ua/laws/show/79%D0%B0-91-%D0%BF>. - Назва з екрану.*

2. Положення про Міністерство України у справах національностей, міграції та культур [Електронний ресурс]. : указ Президента України від 26 лист. 1994 р. № 703/94 / Офіційний web-сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: <http://www.zakon5.rada.gov.ua/laws/show/703/94>. - Назва з екрану.
3. Про систему центральних органів виконавчої влади [Електронний ресурс]. : указ Президента України від 15 груд. 1999 р. 1572/99 / Офіційний web-сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: <http://www.zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1572/99>.
4. Про зміни у системі центральних органів виконавчої влади [Електронний ресурс]. : указ Президента України від 15 груд. 1999 р. 1573/99 / Офіційний web-сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: <http://www.zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1573/99>. - Назва з екрану.
5. Про утворення Державного департаменту у справах національностей та міграції [Електронний ресурс]. : постанова Кабінету Міністрів України від 4 квіт. 2000 р. № 603 / Офіційний web-сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: <http://www.zakon2.rada.gov.ua/laws/show/603-2000-%D0%BF>. - Назва з екрану.
6. Про затвердження Положення про Державний департамент у справах національностей та міграції [Електронний ресурс]. : постанова Кабінету Міністрів України від 4 серп. 2000 р. № 1236 / Офіційний web-сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: <http://www.zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1236-2000-%D0%BF>. - Назва з екрану.
7. Про утворення Державного департаменту у справах громадянства, імміграції та реєстрації фізичних осіб [Електронний ресурс]. : постанова Кабінету Міністрів України від 14 черв. 2002 р. № 844 / Офіційний web-сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: <http://www.zakon2.rada.gov.ua/laws/show/844-2002-%D0%BF>. .
8. Про Державний комітет України у справах національностей та міграції [Електронний ресурс]. : указ Президента України від 13 вер. 2001 р. 836/2001 / Офіційний web-сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: <http://www.zakon2.rada.gov.ua/laws/show/836/2001>. - Назва з екрану.
9. Голобородько Д. В. До питання компетенції Державної міграційної служби України / Д. В. Голобородько // Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. – 2013. – № 3. – С. 157-163.
10. Про утворення Державної міграційної служби України [Електронний ресурс]. : постанова Кабінету Міністрів України від 24 черв. 2009 р. № 643 / Офіційний web-сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: <http://www.zakon2.rada.gov.ua/laws/show/643-2009-%D0%BF>. - Назва з екрану.
11. Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади [Електронний ресурс]. : указ Президента України від 9 груд. 2010 р. 1085/2010 / Офіційний web-сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: <http://www.zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1085/2010>. - Назва з екрану.
12. Положення про Державну міграційну службу України [Електронний ресурс]. : указ Президента України від 6 квіт. 2011 р. 405/2011 / Офіційний web-сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: <http://www.zakon1.rada.gov.ua/laws/show/405/2011>.

13. *Положення про Державну міграційну службу України [Електронний ресурс]. : постанова Кабінету Міністрів України від 20 серп. 2014 р. № 360 / Офіційний web-сайт Верховної Ради України. – Режим доступу: <http://www.zakon2.rada.gov.ua/laws/show/360-2014-%D0%BF>. - Назва з екрану.*
-

Феценець Олена Петрівна, *магістр 1 курсу,*
Сабецька Тетяна Ігорівна, *к.е.н.,*
доцент кафедри гуманітарних та
фундаментальних дисциплін,

ВЕРТИКАЛЬНА ІНТЕГРАЦІЯ ЯК НАПРЯМ ПІДВИЩЕННЯ ЕНЕРГОЕФЕКТИВНОСТІ СУЧАСНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Сучасний стан ринкового середовища вимагає від компаній постійного вдосконалення. Для того щоб компанія мала високу конкурентоспроможність на вітчизняному та світовому ринках потрібно вдосконалювати конкурентні переваги, важливе місце серед яких посідають витрати підприємства. В умовах сучасних реалій одним із ключових напрямків оптимізації витрат є пошуки альтернативних джерел енергії. Світові екологічні організації всіляко підтримують використання альтернативних джерел енергії, оскільки викиди у навколишнє середовище від їх спалювання є менше шкідливими, аніж від використання традиційних енергоносіїв, що негативно впливають на екологічну ситуацію у світі.

Будь-який технологічний процес потребує певних витрати палива, електричної й теплової енергії, тому промислові підприємства є найбільшими споживачами різних видів палива й енергії. У промисловості витрачається близько половини всього палива й дві третини енергії, а частка енерговитрат в собівартості окремих видів продукції сягає 30% [3].

Очевидно, що в сучасних економічних умовах надзвичайно важливим для кожного підприємства є не лише забезпечення власного виробництва енергоресурсами, вартість яких з кожним роком тільки зростає, а й зростання ефективності їх використання. В даному аспекті варто згадати про роль вертикальної інтеграції бізнесу як одного із напрямків зростання енергоефективності сучасних промислових підприємств.

Взагалі, основним мотивом інтеграції, як зазначає автор Г.М. Калетнік, є прагнення підприємств до збільшення прибутку за рахунок зниження негативних зовнішніх ефектів. У межах даного положення інтеграція підвищує ефективність виробництва продукції, оскільки призводить до зниження витрат ринкової контрактації між виробниками і продавцями її кінцевому споживачеві [1]. Серед широкого різноманіття форм, напрямків та способів інтеграції в аспекті забезпечення енергоефективності виробничої діяльності важливе місце посідає саме вертикальна інтеграція, яка на думку Т. Савельєвої, являє собою поєднання технологічно самостійних виробничих, розподільчих, збутових та інших економічних процесів в рамках єдиної фірми. Вона означає використання фірмою для вирішення своїх економічних задач внутрішніх господарських операцій та адміністративних процесів замість ринкових транзакцій [2]. Вертикальна інтеграція має суттєві базові вигоди і витрати, які повинні бути враховані для прийняття будь-якого рішення, але значимість яких залежить від конкретної галузі. Якщо обсяг виробництва достатній для досягнення економії на масштабі, то відповідно виникають і вигоди вертикальної